

Sfânta Mănăstire a Sfântului Gherasim Iordanitul

Una dintre cele mai vechi mănăstiri din Palestina este Sfânta Mănăstire a Sfântului Gherasim Iordanitul, care a fost construită în 455 de către Sfântul Gherasim însuși. Sfântul Gherasim se trăgea din Mira Lichiei. A fost o personalitate însemnată a monahismului din Palestina care a împreunat monahismul anahoretic cu cel chinovitic. Mănăstirea se află în partea de sud-est a văii Ierihonului. Aproape de mănăstire, pe cursul râului Iordan, este locul exact în care S-a botezat Hristos. În apropiere se află și Marea Moartă, pe locul unde se aflau vechile cetăți Sodoma și Gomora.

Această măreață mănăstire se află la aproximativ 400 de metri sub nivelul Mării Mediterane. În partea de nord a mănăstirii a fost construită o biserică tripartită închinată Sfântului Gherasim, Sfântului Eftimie, Sfântului Zosima și Cuvioasei Maria Egipteanca. Toată ornamentația interioară datează din secolul al XII-lea. Sub această biserică se află o altă mai mică, închinată momentului fugii în Egipt a Sfintei Familii din pricina lui Irod.

Potrivit tradiției, în acest loc s-au oprit și au fost găzduiți Maica Domnului, Pruncul Hristos și Sfântul Iosif. Atunci a avut loc următorul eveniment: aici își avea adăpostul o căpetenie a tâlharilor. Acesta a poruncit celorlalți tâlhari să nu facă niciun rău acestei familii, căci altminteri ar fi avut de a face cu el. Noaptea, Maica Domnului l-a îmbăiat pe Hristos. Apa care a rămas a luat-o soția tâlharului și l-a spălat pe fiul ei care era bolnav. Astfel copilul s-a vindecat deîndată. Se spune că acest copil este tâlharul care a fost răstignit de-a dreapta lui Hristos și a mers în Rai.

Această regiune se mai numește „regiunea potârnichii” (Deir Hajla). A primit acest nume de la Maica Domnului despre care,

atunci când au văzut-o trecând, au spus că semăna cu o potârniche. Cineva chiar a zis: „Această femeie este atât de frumoasă! Dacă există o mamă a lui Dumnezeu, aceasta trebuie să fie!”

Odată cu invazia perșilor din 614, mănăstirea a fost distrusă și nu a mai fost refăcută decât abia la începutul secolului al IX-lea. Mănăstirea de azi a fost construită peste ruinele unei alte mănăstiri importante, cunoscută sub numele de „Lavra Calamona”, care a fost înființată de sihaștrii din această pustie în vremea Sfintei Elena și este considerată cea mai veche mănăstire din Palestina.

Unul dintre numeroșii monahi din Lavra Calamona a fost și Sfântul Sava, mai înainte de a-și înființa propria Lavră. Lavra a continuat să fie locuită până în secolul al XII-lea, când a fost restaurată de împăratul Manuil Comnenul. Pe ruinele acestei mănăstiri a fost construită în secolul al XIX-lea Mănăstirea de azi a Sfântului Gherasim. Prăznuirea lui se face pe 4 martie și întotdeauna cade în Postul Mare, în perioada plângerii și a umilinței, pe care atât de mult a iubit-o Cuviosul de-a lungul întregii sale vieți. În icoane este întotdeauna reprezentat împreună cu un leu care, după ce a fost vindecat de el, i-a devenit ucenic credincios și nedespărțit, ajutându-l la treburile mănăstirii. Astfel slăvește Dumnezeu pe cei care Îl slăvesc pe El.